

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2010 / 3 / 21 april 2010

Inzake ... , wonende te ... ,
 bijgestaan door ... , jurist COV,

 verzoekende partij,

tegen ... , met maatschappelijke zetel te ... ,
 vertegenwoordigd door ... , afgevaardigd bestuurder en ... ,
 directeur, bijgestaan door ... , advocaat

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 8 maart 2010 tekent verzoeker beroep aan tegen de beslissingen van ... , hem betekend bij aangetekende brieven van 18 en 26 februari 2010, waarbij hem de ordemaatregel van de preventieve schorsing wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is sinds 1981 aangesteld als onderwijzer en vast benoemd.

Met een schrijven van 18 februari 2010 deelt het schoolbestuur mee dat er een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

Met een schrijven van 18 februari 2010 deelt het schoolbestuur mee dat er een tuchtvordering werd ingesteld en dat verzoeker bij hoogdringendheid met onmiddellijke ingang preventief geschorst wordt voor een periode van 8 maanden.

Verzoeker wordt gehoord in verband met de preventieve schorsing op 24 februari 2010. Met een schrijven van 26 februari 2010 deelt het schoolbestuur mee dat verzoeker preventief wordt geschorst van 18 februari 2010 tot 30 juni 2010.

De redenen die aanleiding geven tot het tuchtonderzoek en de preventieve schorsing zijn:

*“1° Uw houding om zelfs de minimaalste collegialiteit niet op te brengen en elke samenwerking in het team onmogelijk te maken. Deze houding zelf en de feitelijkheden die dateren van na 1 februari 2010, die deze houding continueren en accentueren;
2° Het op onbehoorlijke wijze met collega’s en directie luid aangaan van discussies, in het bijzijn van derden en van leerlingen;
3° De weigering de opdracht te aanvaarden en te vervullen die u door de directie op 1 februari 2010 werd gegeven;
4° Het zonder enige reden dreigen politionele klachten neer te leggen tegen collega’s en het effectief zonder enige reden neerleggen van een politionele klacht op 1 februari 2010;
5° Het maken van ongepast seksueel getinte opmerkingen bij het geven van spellingsles;
6° In volledige tegenstrijd met de afspraken en argumenten inzake het vieren van carnaval, verschijnen met gekleurd haar en met een bijl op carnaval, waarbij ten aanzien van de leerlingen, bij wie de gebeurtenissen inzake Kim De Gelder nog in het geheugen liggen, onnodige paniek en angst is veroorzaakt;
7° Onhygiënisch gedrag in de klas, waarbij u voortdurend met de hand in de broek zit, daarna kinderen over het hoofd streelt, documenten uitdeelt, wat van aard is om bij de kinderen een afkeer ten aanzien van de onderwijzer mee te brengen;
8° Het weigeren op behoorlijke wijze de verbetertaken waar te nemen, in elk geval de verbeteringswerken ergerlijk te verwaarlozen.”*

Tegen de beslissingen van 18 februari en van 26 februari 2010 tekent verzoekende partij beroep aan met een aangetekend schrijven van 8 maart 2010.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld

3. Over het verloop van de procedure

In afwachting van een aanpassing van het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep werd een ad hoc-regeling gevolgd om de rechten van de betrokken partijen te waarborgen en een ordelijk verloop van de procedure mogelijk te maken.

Daar het beroep tegen een preventieve schorsing de uitvoerbaarheid van de beslissing niet opschort, is een snelle afhandeling van het beroep aangewezen. Aan de verzoekende partij werd de mogelijkheid geboden om een toelichtende memorie in te dienen tot uiterlijk 14 werkdagen na het indienen van het verzoekschrift. De verwerende partij heeft de mogelijkheid gekregen om een verweerschrift in te dienen tot uiterlijk 14 werkdagen na het indienen van de toelichtende memorie van de verzoekende partij of tot uiterlijk 14 werkdagen na het verstrijken van de termijn van 14 werkdagen na het indienen van het verzoekschrift ingeval de verzoekende partij geen toelichtende memorie heeft ingediend. Met uitzondering van de voormelde termijnen wordt het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep gevolgd met dien verstande dat het woord “tuchtmaatregel” moet gelezen worden als “preventieve schorsing”.

Deze termijnregeling voor het indienen van een toelichtende memorie en een verweerschrift is door het secretariaat van de Kamer van Beroep aan de partijen meegedeeld met een brief dd. 11 maart 2010.

Verzoekende partij dient op 22 maart 2010 een toelichtende memorie in.
Verwerende partij maakt het verweerschrift over met een schrijven van 13 april 2010.
Met een schrijven van 15 april 2010 wordt het administratief dossier en de stukkenbundel overgemaakt.
Deze processtukken zijn naar de vorm en de termijn regelmatig ingediend.

Het secretariaat ontvangt op 20 april 2010 een bijkomend schrijven van Mter. Staelens met bijlage. Dit stuk is buiten de termijn ingediend en wordt niet aan het dossier toegevoegd.

Mevr. B. Pletinck wordt als effectief lid van de Kamer gewraakt.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 21 april 2010.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Het beroep tegen de beslissing van 18 februari 2010

4.1.1. Verzoekende partij vecht de beslissingen aan van 18 februari 2010 die de preventieve schorsing bij hoogdringendheid oplegt met onmiddellijke ingang en voor een periode van 8 maanden en de beslissing van 26 februari 2010 die na verhoor de preventieve schorsing oplegt van 18 februari 2010 tot 30 juni 2010.

4.1.2. De Kamer overweegt dat de beslissing om de preventieve schorsing bij hoogdringendheid op te leggen een zelfstandige beslissing is die in principe vatbaar is voor beroep. (cf. RvS. nr. 93.390, 19 februari 2001). De Kamer van beroep stelt echter vast dat in deze de beslissing van 26 februari 2010 voor het verleden de preventieve schorsing bij hoogdringendheid van 18 februari 2010 herneemt en daardoor terugwerkt tot de datum van de eerste beslissing. De ordemaatregel kan niet voor eenzelfde periode op twee verschillende rechtsgronden gesteund zijn. De preventieve schorsing voor de periode van 18 tot 26 februari 2010 moet geacht worden haar rechtsgrond te vinden in de beslissing van 26 februari 2010. Aangezien de tweede beslissing de eerste beslissing vervangt wordt het beroep tegen de eerste beslissing zonder voorwerp. Het beroep tegen de beslissing van 18 februari 2010 is niet ontvankelijk.

4.1.3. Omdat de beslissing van 26 februari 2010 terugwerkt tot 18 februari 2010 en de verlopen periode van preventieve schorsing incorporeert, moeten de bezwaren die verzoeker aanvoert tegen de eerste beslissing geacht worden ook rechtsgeldig te zijn ingebracht in het beroep tegen de tweede beslissing voor zover die de eerste beslissing

herneemt. Deze bezwaren worden onderzocht bij de behandeling van de beslissing van 26 februari 2010.

4.2. Het beroep tegen de beslissing van 26 februari 2010

4.2.1. Verzoekende partij voert aan dat de hoogdringendheid voor het onmiddellijk ingaan van de schorsing op 18 februari 2010 niet is aangetoond. Zij is ook van mening dat de rechten van de verdediging geschonden zijn doordat de verwerende partij niet samen met de mededeling van deze preventieve schorsing bij hoogdringendheid een kopie van het dossier heeft meegedeeld. Zij leidt deze verplichting af uit het art. 67bis, § 1, tweede lid van het decreet rechtspositie van 27 maart 1991.

4.2.2. De Kamer van beroep stelt vast dat noch het decreet noch het tuchtbesluit melding maakt van een verplichte mededeling van het dossier met het oog op het verhoor in verband met de preventieve schorsing. In art. 5, eerste lid van het tuchtbesluit van 22 mei 1991 is bepaald dat de redenen om over te gaan tot de preventieve schorsing ten laatste drie dagen voorafgaand aan het verhoor moeten worden meegedeeld. Er wordt niet betwist dat in deze de oproeping voor het verhoor de motieven voor het opleggen van de preventieve schorsing vermeldt.

4.2.3. De verwerende partij verantwoordt de preventieve schorsing vanuit het feit dat de aanwezigheid van de verzoeker in de school een ondraaglijk zware spanning veroorzaakt. Zij wijst op de volledig verstoorde verhouding met de collega's en de directeur, ook met leerlingen en ouders, die samenhangt met het gedrag van verzoeker en waarvoor in het dossier talrijke nadere gegevens worden aangebracht. Verwerende partij wijst er terecht op dat eerst in de tuchtprocedure over schuld kan worden geoordeeld, maar dat voor het verantwoorden van de preventieve schorsing als ordemaatregel de feiten die met het gedrag van de betrokkene samenhangen, als dusdanig kunnen worden ingeroepen. Ter zitting stelt de directeur dat het breekpunt dat tot een onmiddellijke verwijdering uit de school heeft doen beslissen, gelegen was in het totaal onaanvaardbare optreden van de verzoeker tijdens de carnavalsviering. Dit motief wordt ook vermeld zowel in de mededeling van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid, als in de oproeping voor het navolgend verhoor in verband met de preventieve schorsing. Verzoeker negeerde met zijn eigenzinnig optreden alle voorschriften die ter zake waren meegedeeld. Hij trad op met geverfde haren, zwaaiend met een soort bijl en deed grote moeite om de aandacht van alle leerlingen te trekken, zonder te beseffen dat hij daarmee velen onder hen, gelet op recente gebeurtenissen buiten de school, ernstig verontrustte. Nog ter zitting leek verzoeker niet in te zien dat in de context van een totaal verstoorde verstandhouding een dergelijk provocerend optreden de toestand onhoudbaar kon maken. Verdere escalatie vermijden door het opleggen van een preventieve schorsing lijkt een terechte zorg te zijn geweest in hoofde van het schoolbestuur. De Kamer van beroep besluit dat de beslissing om de verzoeker preventief te schorsen zeker niet kennelijk onredelijk is.

4.2.4. Met toepassing van art. 5, tweede lid van het tuchtbesluit van 22 mei 1991 heeft de tuchtoverheid op 18 februari 2010 wegens hoogdringendheid de preventieve schorsing

met onmiddellijke ingang opgelegd. De beslissing van 26 februari 2010 bevestigt deze hoogdringendheid door de schorsing te laten ingaan op datum van 18 februari 2010.

Verzoekende partij vraagt de nietigverklaring van deze beslissing wegens gebrek aan motivering van de hoogdringendheid.

De Kamer van beroep stelt vast dat de tuchtoverheid het opleggen van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid eveneens verantwoordt vanuit het optreden van verzoeker bij de carnavalsviering en de zorg om verdere escalatie te vermijden. De kamer is van oordeel dat deze motivering niet kennelijk onredelijk is. Het beroep is niet gegrond.

4.2.5. Met het art.67bis, § 1, tweede lid van het decreet rechtspositie wordt de mogelijkheid ingevoerd om tegen een beslissing om de preventieve schorsing op te leggen in beroep te gaan bij de Kamer van beroep. Het bedoelde tweede lid luidt als volgt:

“Het beroep [bij de kamer van beroep] wordt ingesteld bij beroepschrift en moet alle middelen bevatten die tegen de preventieve schorsing kunnen worden ingebracht. Daartoe ontvangt het betrokken personeelslid met dezelfde zending als die waarmee hem de preventieve schorsing wordt meegedeeld, een kopie van zijn dossier.” (art. 67bis, § 1, tweede lid DRP)

Verzoekende partij stelt dat uit deze bepaling volgt dat het betrokken personeelslid al bij de mededeling van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid kopie van het tuchtdossier moet ontvangen met het oog op de voorbereiding van zijn verweer bij het navolgend verhoor in verband met de preventieve schorsing.

4.2.6. De Kamer van beroep neemt, zoals hoger gesteld, aan dat de beslissing om de preventieve schorsing bij hoogdringendheid op te leggen een zelfstandige beslissing is die vatbaar is voor beroep. De verplichting om kopie van het dossier mee te delen met het oog op het instellen van het beroep is in principe dan ook van toepassing op de mededeling van de beslissing waarbij de preventieve schorsing bij hoogdringendheid wordt opgelegd. Het is bijvoorbeeld denkbaar dat het bestuur nalaat om tot verhoor over te gaan en nooit een tweede beslissing neemt.

Anders dan verzoekende partij het stelt is ook deze hypothese van het recht om een kopie van het dossier te ontvangen gebonden aan de mogelijkheid om een beroep in te stellen bij de Kamer van beroep en niet aan de voorbereiding van het verhoor in verband met de preventieve schorsing. Om het beroep bij de kamer zinnig te kunnen instellen moet de betrokkene over het dossier kunnen beschikken. Het decreet bepaalt dat in dienst daarvan - ‘daartoe’ zo stelt het decreet - samen met de betekening van de beslissing ook kopie van het dossier wordt meegedeeld. Dat de verzoekende partij ook gebruik zou hebben kunnen maken van het dossier in de voorbereiding van het verhoor betekent niet dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn wanneer het bestuur alsnog geen kopie van het dossier heeft overhandigd. Zoals hoger gesteld schrijft het tuchtbesluit voor dat de motieven voor de preventieve schorsing bij de oproeping voor het verhoor moeten zijn meegedeeld, niet dat een kopie van het dossier moet zijn meegedeeld. De geldigheid van de beslissing na

verhoor hangt dus, anders dan verzoekende partij voorhoudt, niet af van het meedelen van een kopie van het dossier.

4.7. Verzoekende partij voert niet aan en de Kamer ziet niet dat zij in de voorbereiding van haar beroep bij de Kamer van beroep geschaad zou zijn geweest doordat het dossier niet is meegedeeld samen met de beslissing bij hoogdringendheid van 18 februari 2010. De preventieve schorsing bij hoogdringendheid is op zeer korte tijd (“onverwijld” aldus art. 5, tweede lid tuchtbesluit) gevolgd door een verhoor dat afgesloten werd met een tweede nu definitieve beslissing. Samen met de mededeling van deze beslissing heeft de verzoekende partij ook een kopie van het dossier ontvangen. De formele onregelmatigheid van het niet meedelen van een kopie van het dossier bij de eerste beslissing is daarmee rechtgezet (cf. RvS. nr. 93.390, 19 februari 2001), zodat verzoekende partij geen belang meer heeft bij het invoeren er van.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerd psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met unanimiteit,

Artikel 1.

Het beroep tegen de beslissing van 18 februari 2010 is zonder voorwerp.

Artikel 2.

De maatregel van de preventieve schorsing meegedeeld bij schrijven van 26 februari 2010 wordt bevestigd.

Brussel, 21 april 2010.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

De heren F. DE COCK, A. JANSSENS, F. STEVENS en P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS, L. SMEETS en J. VAN CAENEGHEM, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt mevr. H. Lavrysen niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN